

Riječ Života

BESPLATNI PRIMJERAK, BROJ 19, RUJAN, 2021.

OD NAJMANJEGA POSTAT ĆE TISUĆA, OD NEZNATNOGA MOĆAN NAROD.

DOBRI LJUDI

stranica 2

**OZDRAVLJENJE OD
PSORIJAZE**

stranica 4

PRAKTIČAN

TEEN

stranica 13

ABRAHAMOVA

VJERA

stranica 9

OBITELJSKI

KUTAK

stranica 12

www.rijeczivota.hr

DOBRI LJUDI

AUTOR: Robert Starčić, Zagreb

(POHLEPA)

*Sebična i pretjerana želja za posjedovanjem više od onoga što je potrebno ili zaslužno, osobito za novcem, bogatstvom, hranom ili drugim imetkom.

*Želja za sve većim posjedovanjem, najčešće uz bezobzirnost prema drugim ljudima.

*Želja za materijalnim bogatstvom ili dobitkom uz zanemarivanje duhovne stvarnosti.

“Ti kažeš: Bogat sam. Obogatio sam se i ništa mi ne treba. Ali ne razumiješ da si upravo ti jadan, bijedan, siromašan, slijep i gol. Savjetujem ti da od mene kupiš zlato pročišćeno u vatri. Tako ćeš zaista biti bogat. Kupi i bijelu odjeću i obući je da se ne vidi tvoja sramotna golotinja! Kupi i pomast za oči da progledaš!” Biblija, Otkrivenje 3:17,18

Puno se govori o zagađenju Zemlje i potrebi da se hitno smanje štetni utjecaji koji izazivaju klimatske promjene. Svakim danom je zaista sve očiglednije da se događa nešto što ugrožava život na globalnoj razini, i sa svih strana se čuju poruke da je krajnje vrijeme za djelovanje. Iako svi ljudi nisu izravni krivci za ovaj problem, cijeli svijet osjeća nastalu krizu. Stanje u koje je doveden ovaj svijet može nam poslužiti kao primjer da bismo opisali ljudsku pohlepu i uvidjeli njezine posljedice. Pohlepa je oduvijek bila veliki izazov ljudima i često neodoljiva zamka koja je uvukla u katastrofu mnoge pojedinačne živote, obitelji, pa čak i cijele narode, a danas se vidi i njezin globalni utjecaj.

Problem klimatskih promjena postavljen je kao prioritet za rješavanje u mnogim razvijenim državama i izgleda kako se svi bezrezervno zauzimaju za zdravlje “majčice Zemlje”. Stvara se romantična slika filmskog superjunaka koji se strastveno bori da zaštiti svoju planetu, no u drugom planu ostaje istina da je spomenuto loše stanje nastalo baš utjecajem čovjeka. U narušavanju prirodne ravnoteže posebno se ističe bogati dio svijeta koji bezobzirno grabi u resurse Zemlje, jer mu je u bogatstvu smisao i sigurnost. Mnogi licemjerni moćnici i bogati industrijalci okupljaju se redovito na konferencijama o klimatskim promjenama, a u srcu su pohlepni i na umu imaju samo vlastiti dobitak, pod svaku cijenu.

Biblija govori da je Bog materijalno blagoslovio mnoge ljude što dokazuje da bogatstvo ili napredak nisu problem u Božjim očima, dapače, bogatstvom dobronamjernih pojedinca može se unaprijediti život i obogatiti cijelo društvo. Problem uvijek nastaje zbog sebičnosti i neutažive želje u srcu čovjeka da iscrpi sve što može i da uzme što više. Čovjek traži iskustvo života i zato ga privlači svaki izvor zadovoljstva. Ono što možemo čulno iskusiti najčešće se koristi za ispunjavanje praznine u srcu. Zbog naslijedene odbačenosti, iznutra smo prazni, a ta se praznina ne može ispuniti materijalnim dobrima, kao ni fizičkim, ni duševnim zadovoljstvima. Dok čovjek sebično skuplja sve više i više za sebe, pohlepa ga odvodi daleko od sreće i odvaja ga od pravih vrijednosti.

Svi žele pobjeći od svoje odgovornosti za problem pa se za nastalo stanje optužuju fosilna goriva jer su, navodno, glavni razlog zagađenja. Nešto što nam je korisno za život, postalo je uzrok opasnosti. Pa, kako se to dogodilo, i tko je onda kriv?!

Bog je stvorio Zemlju i sve na njoj da bude za uživanje i na blagodat ljudima, a čovjeku je dao odgovornost da bude dobar upravitelj svega što mu je predano. Na Zemlji se nalaze raznolika dobra koja nam služe za život, ali tisućljetna neobuzdana pohlepa ljudskog srca napravila je problem i razmjeri štete su sve očitiji. Iako je čovjek najinteligentnije biće na zemlji, nikad niti jedno drugo stvorenje nije samo sebi učinilo toliko štete. Pohlepa ne mora uvijek biti očigledno agresivna, no neodoljiva želja za dominacijom i posjedovanjem izrodila je mnoge ratove i bezbrojne žrtve. Prirodni odnosi u životinjskom svijetu nemilosrdni su i ne poznaju humanost, no ono što je učinio čovjek ne može se s ničim usporediti.

Bog je čovjeka od samog početka upozorio na fatalne posljedice pohlepe, ali ljudi nisu željeli poslušati. Kada se čovjek preda pohlepi ona ga vremenom dovede do nezasićenosti i moralnog pada zbog manjka kontrole u ponašanju ili zbog potpune ovisnosti. Pohlepan čovjek nalazi svoj život isključivo u onom što posjeduje ili u položaju koji ima, a zaboravlja na duhovnu stranu života i svoju odgovornost pred Bogom. I danas je tako, mnogi idu svojim putem misleći da sve imaju pod svojom kontrolom. Zbog pohlepe je čovjek iznevjerio Savez sa Stvoriteljem. Adam i Eva tjerani pohlepom uzeli su više od onoga što im je dopušteno, prekršili su Božju zapovijed i izgubili su pravo na život u Božjoj blizini. Unatoč raskoši koju je Bog stvorio i predao čovjeku na uživanje, pohlepa ga je odvela u prekršaj zbog kojeg trpi cijelo čovječanstvo. Grijeh je otvorio vrata smrti i čovjek je duhovno umro. Nekima je teško prihvatiti da svi u tome nosimo svoj dio odgovornosti, jer dijelimo jednu narav - mi smo samo ljudi.

Postoji duhovna dimenzija ljudskog života i bez uvida u duhovnu stvarnost čovječanstva ne može se doći do korijena naših problema. Ljudska mudrost je ograničena, pa i iskrena nastojanja uvijek zagrebu u problem samo površinski ne donoseći trajno rješenje. Mnogi dobronamjerni aktivisti zauzimaju se za bolje stanje u svijetu, ali Biblija nas uči da se duboko u srcu čovjeka nalazi grijeh koji oblikuje našu narav i zato ne možemo pomoći sami sebi. Bog voli ljude i želi nam pomoći da izađemo iz začaranog kruga svojih požuda koje nas iscrpljuju i vode u smrt. Isus je zato i došao kao Spasitelj, da nas izbavi iz vlasti grijeha i da otvori vrata koja su nam bila zatvorena. Potrebno je priznati svoj grijeh i otvoriti srce za Božju ljubav. Samo Isus te može uvesti u istinsko izobilje života.

“Ovaj svijet sa svojim požudama prolazi, a tko izvršava Božju volju živi zauvijek.” 1. Ivanova 2:17

Pisma pastora

"Gledajte da živite kako se od vas očekuje! Ne kao ljudi, nego kao mudri! Iskupljujte vrijeme jer dani su zli!" Efežanima 5.15,16

Svaki dan smo sve bliže susretu s Gospodinom. Bilo da On dolazi po nas, ili mi odlazimo k Njemu, taj je trenutak sve bliže, i trebali bismo se pripravljati za to. Isus nam kaže: "Skupljajte sebi blago na nebu." Ovi dani koji su nam darovani da ih proživimo u ovom svijetu, jesu dani u kojima trebamo skupiti sebi blago na nebu. Svi smo dobili određeno vrijeme, i to vrijeme trebamo iskoristiti za ono što će opstati u vječnosti. Zbog toga trebamo iskorištavati vrijeme da služimo Bogu i da služimo ljudima. Vrijeme koje ulažemo u to je vrijeme koje nismo protratali, izgubili. U tom vremenu i tim stvarima stvaraju se vrijednosti za nebo.

Kada služimo Bogu, mi gradimo svoj odnos s Njime, upoznajemo Ga, otkrivamo se Njemu i On se otkriva nama. Dajemo se Njemu i On se daje nama. Kada služimo Bogu i Božjem djelu, gradimo Kraljevstvo, gradimo crkvu Božju.

Kada služimo ljudima, donosimo Onoga koji se otkrio nama i pomažemo im da upoznaju Njega, Njegovu ljubav i snagu. Kada služimo ljudima, pomažemo im da bolje prođu kroz ovaj život. Olakšavamo da nose svoj teret ili da se kreću u boljem smjeru. Iskupljujte vrijeme jer su dani zli!

Riječ Života

IZDAVAČ: Savez Crkava Riječ Života, Slavonska avenija 26/11, Zagreb

GLAVNI UREDNIK:

Damir Šičko Alić

IZVRŠNI UREDNIK,

GRAFIČKO

OBLIKOVANJE:

Robert Starčić

SURADNICE U

REDAKTURI:

Tonka Zalar,

Paola Starčić

NAKLADA:

7000 primjeraka

TISAK:

Vjesnik d.o.o.

Časopis je besplatan

list.rijeczivota@gmail.com

SLIJEP ILI VIDIM?

AUTOR: pastor Damir Šičko Alić, Zagreb

Tada Isus reče: "Radi suda dođoh na ovaj svijet - da progledaju koji ne vide, da oslijepu oni koji vide!" Čuli to neki od farizeja koji su bili s njim pa ga upitaju: "Zar smo i mi slijepi?" Isus im odgovori: "Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaša ostaje." Ivan 9:39-4

Jedna od stvari koju neprijatelj stalno radi je pokušaj da nas zaslijepi, da ne vidimo što bismo trebali vidjeti i da gledamo u ono što ne trebamo gledati. Pripadnicima vjerskog, farizejskog i saducejskog reda Isus govori o slijepim vođama i slijepim sljedbenicima koji odlaze u propast.

Kroz cijelu povijest se ponavlja ova ista dogodovština. No čini mi se da je danas još više toga što zaslijepuje ljude ili im odvlači pogled u krivom smjeru. Neke od tih stvari su egzistencijalne, neke su samo popularne, a neke su prurušene u duhovnost ili pobožnost. Bez obzira u koju vrstu zaslijepjenosti ljudi upadaju, učinak je isti: neće postići svrhu svog života i otići će u propast.

U inicijalnom biblijskom tekstu Gospodin govori pripadnicima vjerske skupine i ukazuje im na problem u kojem se oni nalaze. Bili su uvjereni da vide ispravno i da ispravno postupaju, da su u pravoj vjeri i pobožnosti, a da je Isus u krivu. Isus im indirektno ukazuje da su oni slijepi za pravu vjeru i pobožnost, no oni to, naravno, ne mogu prihvatiti. Ne prihvaćaju zato jer se nalaze pod utjecajem religioznih demona.

Religiozni demoni zaslijepu ljude tako da ne gledaju ono što Bog govori, već slušaju ono što ljudi govore. Oni učine da se ljudi ne drže Božje Riječi, već ljudskih priča, predaja i nauka. U isto vrijeme ljudi misle: "U pravu sam, ja to ispravno vidim."

Gospodin je milostiv prema onima koji su ponizni i koji provjeravaju vide li i razumiju li ispravno. Njima On oprašta i pomaže da uvide svoje pogreške. No onima koji su tvrdoglavo zapeli u tvrdnji: "Ja ispravno vidim i vjerujem", Gospodin ne oprašta njihov grijeh.

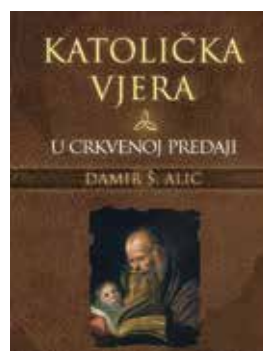
Jesmo li slijepi, ili vidimo? Jesmo li tvrdoglavi u našem krivovjerju, ili smo ponizni i otvoreni za Gospodina?

Isus nam također govori da neki slijepi voditelji za sobom u propast odvedu slijepu sljedbenike. Kada Gospodin u tom kontekstu govori o sljepilu, On misli na duhovno sljepilo. On ukazuje na službene predstavnike religije koji nisu bili u vjeri, nego samo religiozni. Religioznost im je služila da ostvare svoju društvenu, ekonomsku ili političku ambiciju. Oni su bili slijepi za Božje stvari i volju, pa su svoje sljepilo prenosili na nove generacije. Na žalost, takvih ljudi i motivacija ima i danas jako puno.

Nemojmo potpasti pod utjecaj tih ljudi da i mi ne postanemo slijepci!

PREPORUČAMO

Damir Šičko Alić - KATOLIČKA VJERA u crkvenoj predaji

Ova knjiga sadrži misli ranokršćanskih pisaca i mnoštvo navoda iz izvornih djela raspoređenih prema tematskim cjelinama naslova pojedinih poglavlja.

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com

e-mail: okknjizara@gmail.com

tel. 01/6159-068

MOŽE LI MI BOG POMOĆI???

Tako se ispunilo što je Bog rekao po proroku Izaiji: "On je uzeo naše slabosti i odnio naše bolesti."

Biblija, Matej 8:17

OZDRAVLJENJE OD PSORIJAZE

PRIPREMILA: Paola Starčić, Zagreb

Zovem se Mirjana. Zbog vjere u Isusa doživjela sam ozdravljenje od teške bolesti, iscijeljena sam od psorijaze koja me mučila 40 godina. Prve znakove bolesti primijetila sam kao sedmogodišnja djevojčica. Na obrvama i prednjem djelu čela pojavili su se simptomi, i na pregledu kod školske liječnice dijagnosticirana mi je psorijaza. Rečeno mi je da je to neizlječiva bolest. U pubertetu, kad sam imala oko 13 godina, psorijaza se proširila i po mojim leđima. Liječnica je to zvala „Afrika“ jer je po obličju nalikovalo zemljopisnoj karti tog kontinenta: bila je to jako crvena krasta koja je pucala, pekla me i krvarila. Liječili su me kortikosteroidima. Na leđima bi kraste prolazile i opet se pojavljivale, ali na koljenima se nisu povlačile. Namazala bih ta mjesta kremom Belosalic i stavila zavoje, preko toga bih omatala najlon, to bih držala preko noći, ujutro bi se to trebalo oprati i sve ponavljati najmanje tjedan dana da bi terapija uopće došla do kože. Borba je bila strašna. Moji otac i majka su bili radišni ljudi, ali bez novaca. Spominjem to jer je liječnica preporučila da me pošalju na more – navodno sunce i morska voda pomažu u liječenju psorijaze. No, nažalost, za tako nešto nije bilo novca. I tako je prolazila godina za godinom. Sjećam se vremena kad sam upisala srednju školu. Bila sam **Bila sam tužna, uvijek u dugim rukavima i uvijek u hlačama. Osjećala sam se manje vrijednom.** U prvom razredu srednje škole, nekim čudom, moj razrednik bio je pravi kršćanin koji vjeruje u moć iskrene molitve. Jednom prilikom pozvao je mog oca na razgovor i upitao ga može li se pomoliti za moje ozdravljenje. Budući da je otac bio član Saveza komunista, on je to s velikim prezirom odbio.

Kada sam imala 19 godina, moja je majka saznala za tada poznatu travaricu iz Sarajeva koja navodno liječi sve bolesti travama i nekakvom svojom molitvom. Posjetili smo tu ženu, a nakon povratka, započelo je kuhanje i pijenje čajeva, kupanje u travama koje nam je dala. Unatoč tome, za otprilike pola godine moje se stanje jako pogoršalo. Tjeme na glavi je postalo ljuska debela tri milimetra koja je stezala kožu od lica prema vrhu glave. Lice, crveno do obrva, izgledalo je kao unakaženo. Tada su me ošišali do gola da bi mi uopće mogli skinuti nastalu ljusku ponovnom terapijom kortikosteroidima. Pomalo, koža se počela obnavljati i kosa je počela rasti. Nastavili smo borbu konzumiranjem čajeva i raznih pripravaka, ali zapravo nikakvih značajnijih pomaka nije bilo.

Moja je majka opet pronašla jednu ženu koja liječi nekim svojim metodama. Zajedno smo je posjetile, a ona je pred nama u veliki kotao vode dodavala nešto kao olovo. Majka koja je teško zarađivala da bi opskrbila obitelj, tu je vodu skupo platila. Opet ništa, a godine su samo prolazile.

Otprilike početkom 2001. godine uključila sam televizor i naišla na emisiju Riječ Života. Sjećam se da je tema bila prokletstvo

koje dolazi zbog gatanja. Primijetila sam kontakt telefon na dnu ekrana i nazvala sam taj broj. Javio se prijazan muški glas, i nakon što smo malo popričali, taj mladi gospodin pitao me želim li svoj život predati Isusu, tako da On postane moj Spasitelj. Rekao mi je da će me uputiti kako moliti i ja sam odgovorila da želim, pa smo se zajedno pomolili. Svoj život sam tada predala u ruke Isusu. Nakon toga sam se povezala sa ljudima iz crkve Riječ Života i započela svoj put s Kristom, žarko i zaneseno. Ali bolest se ponovno razbuktala: dijagnosticiran mi je psorijatični reumatizam koji je bio strašno bolan, moji su se zglobovi znali upaliti i bilo mi je jako teško. U liječenju nije bilo pomaka i sve više sam bila obeshrabrena. Dolazile su mi sumnje u Božju ljubav i u sebi sam mislila: "Da me Bog stvarno voli, ne bi dopustio da se ovako mučim." U svom srcu nisam odustala od Isusa, ali sam prestala dolaziti na crkvene sastanke. Ipak, i za to vrijeme, drugima sam svjedočila o Bogu.

Jednom mi je jedna prijateljica, kojoj sam govorila o Isusu, predložila da zajedno odemo na bogoslužje i molitvu kako bismo tražile rješenje za naše potrebe. Kada smo došle, braća i sestre iz zajednice su me radosno dočekali kao i prvi puta. Imala sam osjećaj kao da sam došla doma. Nakon toga redovito sam dolazila na crkvene sastanke i bogoslužja. Jednom sam se ohrabrila i prišla pastoru s pitanjem: "Recite mi, molim Vas, zašto mene Isus ne želi iscijeliti od psorijaze?" Nije puno govorio, samo mi je preporučio da ostanem u vjeri.

2016. godine sam prisustvovala jednom bogoslužju na kojem sam jako osjetila prisustvo Duha Svetog. Kada sam čula poziv za molitvu, istupila sam sigurna, **Kada sam čula poziv za molitvu istupila sam sigurna, sto posto uvjerena da je to moj Bog, moj Isus, jer sam osjetila ogromnu snagu koja je strujala mojim tijelom.** sto posto uvjerena da je to moj Bog, moj Isus, jer sam osjetila ogromnu snagu koja je strujala mojim tijelom.

šest mjeseci nestala je „Afrika“ s mojih leđa, nestalo je crvenilo s čela, nisam više trebala koristiti masti s kortikosteroidima – kraste su nestajale s običnom kremom! Bilo je to za mene nešto predivno, nešto prekrasno!

No onda, opet, prije dvije godine kao da je sva ona psorijaza koja je prije bila na meni buknuła u lijevu ruku. Bila sam prestravljena od toga što se događalo. Na koljenima sam plakala i jecala Isusu pitajući Ga zašto mi se to događa. Zbog puno posla i obaveza, neko vrijeme nisam mogla prisustvovati našim kućnim okupljanjima i molitvama. No, jedan dan, po mene je došla voditeljica te grupe vjernika kojoj sam pripadala i na sastanku su svi zajedno molili za mene. Posjetila nas je i jedna pomoćna pastorica crkve, pomazali su me uljem i Bogu uputili molitvu za moje ozdravljenje. Za tri dana moj Isus je iscijelio moju lijevu ruku!

Zahvaljujem Bogu – Njemu sva slava pripada! Hvala braći i sestrama što su me podržavali i podizali molitvom! Hvala pastorima crkve Riječ Života koji su me uvijek hrabрили i uvijek mi govorili da me nitko ne voli kao Isus!

ZAHVALNOST U SVIM OKOLNOSTIMA

AUTORICA: Ivona Šeparović, Zagreb

Prije razdoblja pandemije, mislili smo da se još mnoštvo stvari treba popraviti, zar ne? Kao kršćani, molili smo za stvari, vjerovali Bogu za proboje i blagoslove... a onda je objavljeno da se sve zatvara. Odlazak u crkvu, druženja s prijateljima, šetnje, putovanja, sve nam je to postalo ograničeno ili neizvedivo. Isprva sam mislila da je to nešto što će potrajati nekoliko tjedana ili mjeseci, a ne nešto što će iz temelja promijeniti način na koji živimo. Potom se dogodio potres u ožujku pa potres u prosincu 2020. godine.

Cijelo to vrijeme postepeno sam shvaćala kako moje ideje "kopne", a planovi se mijenjaju ili nestaju. Odjednom sam shvaćala koliko su Njegovi putevi i misli daleko iznad mojih misli i bila sam zahvalna što sam u Gospodinovoj ruci sigurna. Svaki dan iznova Bog me je učio zahvalnosti. Zahvalnosti što sam u Njemu sigurna, zahvalnosti što sam zdrava i što su moji bližnji zdravi, zahvalnosti što možemo komunicirati jedni s drugima koristeći tehnologiju, zahvalnosti što imamo krov nad glavom, zahvalnosti što možemo raditi, i tako redom. Ukratko, Bog me je učio zahvalnosti što danas u životu imam mnoge stvari za koje sam nekoć molila.

Prije toga dozvolila sam da obveze zatrpavaju moj dnevni raspored, često misleći da moram još ovo ili ono. Kada je sve utihnulo, bio je to glasan podsjetnik da je Bog najvažniji u mom životu i da sve što imam jest od Njega. Podsjetnik na to da je Njegova milost svako jutro nova, da Njegova ljubav nikad ne prestaje. Za to ponekad zaboravimo biti zahvalni, zar ne? Vrijeme krize razdoblje je koje nas najoštrije podsjeća da budemo zahvalni.

Pritom je kušnja reći: "Bože, ja imam ideju!", jer su moje ideje nedostatne za bilo kakve izazove, s obzirom na to da ja ne znam što budućnost nosi. No, Bog je već tamo. Đavao želi da se fokusiramo na svoje živote i bavimo rješavanjem svojih problema, kako ne bismo gledali u Gospodina i svoju vrijednost crpili iz onoga tko smo mi u Kristu. Ne odnosi se to samo na područja u kojima se suočavamo s negativnim okolnostima. Pozitivne okolnosti mogu nam ponekad biti još veći mamac da odlutamo od Boga. Bog nam svima daje darove i proslavlja se kroz njih, ali to ne znači da smo uvijek najbolji u svemu. Naprotiv, ponekad su naše reakcije u negativnim okolnostima još veći pokazatelj Kristove ljubavi u nama. Bez obzira na to kakve rezultate postizemo, u njima se krije i jedan test: "Hoćemo li tražiti svoju vrijednost u onome što imamo/radimo ili u onome tko smo mi u Kristu?" Odaberemo li drugu opciju, tek tada smo više nego pobjednici, zbog Njegove pobjede.

Zahvalnost u svim okolnostima promijenit će naš kut gledanja; vidjet ćemo "prilike" tamo gdje su nekoć postojale "primjedbe". Prije svega priliku da iskreno preispitamo sami sebe i uvidimo koliko čvrsto stojimo u Gospodinu. Potom iskoristimo priliku da drugima pokažemo Svjetlo i Put spasenja, kojeg danas traže više

Isprva sam mislila da je to nešto što će potrajati nekoliko tjedana ili mjeseci, a ne nešto što će iz temelja promijeniti način na koji živimo.

Vrijeme krize razdoblje je koje nas najoštrije podsjeća da budemo zahvalni.

Zahvalnost u svim okolnostima promijenit će naš kut gledanja; vidjet ćemo "prilike" tamo gdje su nekoć postojale "primjedbe".

"Ako Gospod ne gradi kuću, uzalud se trude oni koji grade; ako Gospod ne čuva grad, uzalud stražar bdije" Biblija, Psalmi 127:1

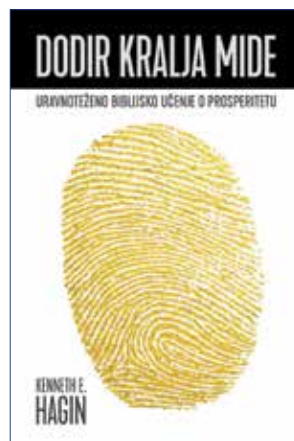
nego ikada, jer imaju nemir u srcima.

"Ako Gospod ne gradi kuću, uzalud se trude oni koji grade; ako Gospod ne čuva grad, uzalud stražar bdije" (Psalmi 127:1). Iako ponekad živimo kao da ne očekujemo da će nam se ikada išta loše dogoditi, dok prolazimo kroz tamu, postaje nedvojbeno jasno da je Gospodin Isus taj koji nam je u svakoj krizi najbliži. Jedino s Njim sve ima smisla, čak i kada su okolnosti vrlo negativne. Upravo u takvim okolnostima, Božja Riječ nas uči: "Mnoge su tjeskobe pravednikove, ali ga Gospod od svih izbavlja" (Psalmi 34:20). Pitanje je samo hoćemo li štiti sami sebe ili ćemo dopustiti da nas On zaštitu u svim okolnostima.

Poput apostola Petra, svi ponekad spustimo pogled sa Gospodina, a kada se zagledamo u okolnosti, počnemo tonuti. U vremenu kada se čini da cijeli svijet tone, mi kršćani trebamo biti zahvalni za spoznaju da potpuno ovisimo o Njemu. Vratiti se u prvu ljubav i iznad svega biti zahvalni što smo upoznali Njega. Podsjećati se da nam je Njegova milost dovoljna, u svim okolnostima, jer imamo stabilnost u Kristu. Stabilnost koju ljudi danas očajnički traže, svjesni koliko je ljudski život krhak. Pokažimo Svjetlo ljudima koji još nisu upoznali Gospodina i u poniznosti im priznajmo: "Ja imam mir, jer znam da je moj Bog sa mnom, a On je uvijek bio vjeran!". Zahvalni za to možemo samo još odvažnije pokazivati ljudima da ne moraju sami ići kroz oluje, jer Gospodin Isus želi da hodaju s Njim.

PREPORUČAMO KNJIGU

Kenneth E. Hagin - DODIR KRALJA MIDE

JESTE LI IKADA POŽELJELI DA SVE ŠTO DOTAKNETE POSTANE ZLATOM?

Mitski kralj Mida poželio je da sve što dotakne postane zlatom. Kada je primio ono što je poželio, uskoro je shvatio da ne želi ono što je dobio. Autor knjige Kenneth E. Hagin proveo je gotovo sedamdeset godina u međunarodnoj službi. Često se bavio pitanjem prosperiteta za vjernike. U knjizi objašnjava da učenje koje nije usklađeno s Biblijom može uzrokovati "mentalitet siromaštva" ili nezdravu

usredotočenost na novac i materijalne stvari. Oboje predstavlja opasan jarak pored staze života. Autor naglašava uravnotežen biblijski pristup - treba se držati sredine puta.

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com

e-mail: okknjizara@gmail.com

tel. 01/6159-068

U službi Njegova veličanstva

9. Bivša Jugoslavija

U jesen 1985. doselili smo u Uppsalu. Vivianne i ja proveli smo cijelo ljeto radeći u noćnim smjenama, kako bismo zaradili novac za biblijsku školu. Uvijek sam vjerovao da mi trebamo obaviti svoj dio posla, kako bi Bog obavio svoj.

Preselivši u Uppsalu, počeo sam raditi u prodavaonici namještaja Möbler & Slöjd, koja se nalazila pokraj zgrade biblijske škole. Bio je to veliki blagoslov!

Uživali smo u biblijskim učenjima u školi. No, vjerujem kako smo tamo primili nešto što je bilo još važnije od same pouke. Bio je to duh vjere i proboja koji je djelovao u toj biblijskoj školi. Osjećao sam kako Bog zbilja može promijeniti cijelu zemlju! Još uvijek to nosim u svom duhu.

Odlučili smo provesti samo godinu dana u toj školi, a onda nastaviti s misijskim radom.

Na kraju školske godine direktor misije pozvao me na razgovor. Čuo je za službu, s kojom sam bio povezan, pa mi je ponudio novi izazov – vođenje tima biblijskih studenata na misijsko putovanje. Prepoznavši to kao vodstvo Duha, prihvatio sam ponudu i počeo se pripremati za misiju.

Odabrao sam Jugoslaviju i služenje na ulicama. Ta je vrsta služenja bila tamo strogo zabranjena. No, htio sam provjeriti možemo li primljena učenja primijeniti u stvarnim situacijama. Moj se tim sastojao od šest osoba, a putovali smo minibusom u Dubrovnik. Nisam poznao nikoga u toj zemlji, tako da je to bio veliki korak vjere.

Došavši u Dubrovnik, otišli smo do stare gradske jezgre i počeli obožavati Boga svirkom i pjesmom. Mnogi su se zaustavljali i slušali nas. Počeli smo dijeliti Radosnu vijest s prolaznicima koji su nas slušali otvorenih srca!

Prve nam je večeri prišao jedan par koji je zaplakao, čuvši naše pjesme. Bili su to Jakov i Kay, misionari iz SAD-a koji su nedugo prije toga doselili u Dubrovnik. Oboje su bili podrijetlom iz Jugoslavije, ali su otišli u SAD prije mnogo godina. Primili su spasenje u SAD-u, a tamo su pohađali i biblijsku školu. U Dubrovniku su bili na svojoj posljednjoj misiji. Oni su nas prepoznali kao odgovor na svoje molitve te smo postali dobri prijatelji. Mnogi su ljudi prihvatili Isusa tijekom našega djelovanja u Dubrovniku.

Jedne večeri Jakov nas je odveo u jednu pizzeriju te nas upoznao s čovjekom koji se nedugo prije toga obratio na kršćanstvo s islama. Taj se čovjek zvao Šićko. Čim smo se upoznali, znao sam da je Bog želio da se povežemo s njim.

Nekoliko mjeseci kasnije bili smo na našem drugom misijskom putovanju. Pozvao sam Šićka da nam se pridruži i on je pristao. Uskoro smo razvili prijateljstvo koje smo sačuvali sve ove godine. Znao sam da u njegovom životu postoji božanski poziv.

On danas vodi crkvu u Zagrebu. To je najveća neovisna crkva na području bivše Jugoslavije. Osnovao je crkve po cijeloj Hrvatskoj i propovijeda na televiziji dvaput tjedno. Još smo uvijek vrlo dobri prijatelji te ja služim na različitim konferencijama u Hrvatskoj.

10. Zaštićen na Cvjetnom trgu

Nakon boravka u Dubrovniku otišli smo u Zagreb, koji je 1986. godine bio drugi najveći grad u Jugoslaviji.

Tom smo se prilikom povezali s nekim karizmaticima iz

Rimokatoličke crkve. Na prvom smo sastanku zamolili naše prijatelje da nas odvedu u središte grada.

„Zašto?“ upitali su. „Želimo da ostanete ovdje s nama. Molit ćemo, prorokovati i dobro se zabaviti. Služenje u središtu grada nije samo protuzakonito, već je i opasno. Policija će doći i uhititi vas. Možda će nas i pritvoriti. Ovo je Jugoslavija, a ne Švedska.“

Ipak sam tražio da nas odvedu u centar. Rekli su nam da bismo

trebali imati više razumijevanja za njihovu situaciju i paziti da ne upadnemo u ponos. Rekao sam im da nismo došli k njima zbog ponosa, već zbog vatre koja je gorjela u našim srcima.

Naposljetku su nas odveli u središte grada, na Cvjetni trg. Na tom trgu uvijek ima mnogo ljudi. Naši su se rimokatolički prijatelji sakrili iza nekih skulptura, a mi smo počeli slaviti Isusa.

Pripremili smo nekoliko dramskih izvedaba koje su na vrlo snažan način prenosile Radosnu vijest. Dali smo sve od sebe te nas je ubrzo okružilo mnoštvo ljudi. Ja sam propovijedao Evanđelje i mnogi su se odazvali Božjem pozivu te prihvatili Krista kao svoga Gospodara i Spasitelja.

Policajci su kružili oko nas, ali nisu ništa poduzeli. Cijeli smo tjedan služili na tom trgu. Rimokatolici su nam se priključili nakon prve večeri.

Posljednje je večeri Cvjetni trg bio pun ljudi. Bili su vrlo uzbuđeni zbog svega što se događalo. Mi smo im predstavili slobodu na jedan potpuno nov način. Slavili smo Isusa, a ja sam propovijedao. Nakon toga molili smo za ljude te su mnogi primili spasenje i

iscjeljenje. Na kraju sam poveo prisutne u glasnu molitvu. Objavili smo da je Isus Gospodar nad Zagrebom i Jugoslavijom. Ljudi su posvuda izvikivali ime Isus. Tada mi je pritrčao jedan policajac i zgrabio me za ruku.

„Što to radiš?“ viknuo je. „Ne smiješ to činiti! Sve ću vas odvesti u postaju!“ Mnoštvo je to čulo i počelo vikati na policajca. Otjerali su ga pa nije uspio ništa poduzeti. Slava Bogu!

Nakon toga sam mnogo puta odlazio u bivšu Jugoslaviju. Mnogi su ljudi primili Isusa, a Bog je nastavio otvarati vrata pred nama. Jednom smo prilikom ponovno služili u Dubrovniku. Jakov i Kay su nam pripremili raspored služenja. Trebali smo pjevati i propovijedati u dubrovačkom hotelu Palace. Dan prije početka seminara upoznao sam se s direktorom hotela. Jakov mi je rekao kako je naš nastup već najavljen, i to kao Večer švedske narodne glazbe. Pogledao sam ga i nasmiješio se. Priopćio sam taj zanimljiv podatak svom timu. Bilo nas je petnaestero. Isprva nisu bili baš oduševljeni, ali sam im rekao kako su to vrata koja Bog otvara pred nama.

Nedugo prije našega nastupa čuo sam kako će dvorana u hotelu biti puna zbog opsežne promotivne kampanje kojom su najavili važnu konferenciju. Konferenciju je organiziralo Ministarstvo za obrazovanje Jugoslavije. Bilo je tu učitelja, profesora, ravnatelja škola, a došao je i ministar obrazovanja. U hotelu je bilo nekoliko stotina vrlo utjecajnih ljudi iz zemlje.

To je značilo da moramo unijeti neke promjene u naš prvotni plan. Pripremili smo nekoliko pjesama, a jedan član tima neočekivano je donio svoju violinu. Pripremili smo i igrokaz koji je govorio o smrti i uskrsnuću Isusa Krista. Izveli smo ga pred gostima i dobili velike ovacije! Nakon toga kratko sam iznio slušateljima Radosnu vijest i vidio suze u mnogim očima.

Sve je teklo prilično dobro, dok jedan brat iz Dubrovnika nije zatražio da kaže nekoliko riječi na kraju. Dao sam mu mikrofona, a on je, na moje veliko iznenađenje, počeo koriti ljude u vezi s njihovom vjerom u komunizam. Znao sam da čini veliku pogrešku pa sam ga pokušao zaustaviti. No, šteta je već bila učinjena.

Neki su se profesori i ministri vidno uzrujali pa su sve prijavili policiji. Sutradan smo se Jakov i ja morali pojaviti u policijskoj postaji. Naredili su nam da napustimo grad.

Epilog

„Moj se san ostvario. Propovijedao sam tisućama ljudi koji nikada prije nisu čuli Radosnu vijest Isusa Krista.

Znam da je to tek početak blagoslova u koji me Bog pozvao.

A danas, osamnaest godina kasnije, preda mnom se otvaraju nova vrata za propovijedanje Evanđelja Isusa Krista.

Proročka riječ, koju mi je Bog uputio po Donu Kirkbyu u Švedskoj bazi YWAM-a prije dvadeset i sedam godina, već se ispunila, ali sam svjestan kako najbolje tek dolazi.

Želio bih te ohrabriti, jer Bog ima poziv za tebe! Tvoj život ne mora biti običan, prazan i prosječan. Gospodin te poziva u nadnaravan način života. Duh Sveti živi u tebi i želi te voditi.

Slušajte Njega! Činite ono što vam kaže! Neka to bude vaša životna navika-odlučka. Usudite se učiniti korake u vjeri!

Na ovoj zemlji živimo samo jednom. Stoga, svime što jesi, živi za Isusa koji je Izvor Života.

On će te opremiti svime, što ti je potrebno, kako bi uz Njegovu pomoć mogao istrčati svoju utrku do kraja! Budeš li surađivao s Bogom, Otac, Sin i Duh Sveti djelovat će u tvoju korist.

Neka ti ovo moje svjedočanstvo posluži kao nadahnuće u tvom služenju i postizanju duhovnih proboja. Postoji još mnogo toga što trebamo učiniti za širenje Kraljevstva Božjeg u svijetu!”

Iz knjige “U SLUŽBI NJEGOVA VELIČANSTVA”, Bengt Wedemalm

BENGT WEDEMALM (1961. – 2021.)

Naš dugogodišnji prijatelj i službenik Bengt Wedemalm otišao je Gospodinu. Rođen je 1961. g. u Švedskoj, a u službi je bio 40 godina. Često je isticao svoj sretan brak sa suprugom Vivianne, svojih četvero djece i desetero unučadi.

Bio je predani evangelizator, s velikim žarom da donese radosnu vijest o Kristu u zemlje čija su vrata bila zatvorena za Evanđelje, poput zemalja istočnog bloka 80-ih godina, kao i islamskih zemalja. Bog ga je upotrijebio za otvaranje nacija, poput Albanije. Smatrao je svojim izazovom donijeti Radosnu Vijest o Isusu Kristu na područja koja nisu bila izložena Evanđelju.

Bio je traženi propovjednik diljem svijeta, koji je na dinamičan i najčešće duhovit način prenosio izuzetno važnu poruku Evanđelja. Nosio je duh vjere i bio poznat po nadnaravnim znacima i čudesima koja je Bog kroz njega činio.

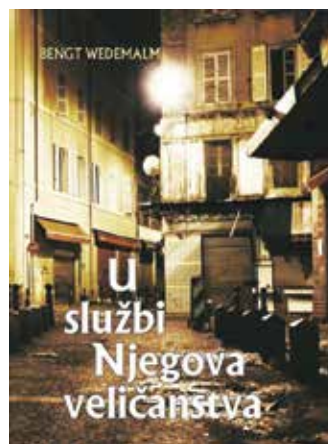
U Hrvatsku je dolazio evangelizirati još u 80-im godinama, a kasnije i redovno služiti u crkvama “Riječ Života”. Bio je blizak prijatelj pastora Damira Šička Alića. Posljednji puta posjetio nas je u srpnju 2020. g., kada je služio u Zagrebu i Osijeku.

Prilikom da budemo domaćini njegovim posjetama i suradnju s Bengtom smatramo velikom privilegijom od Boga.

Njegove zanimljive propovijedi možete naći na YouTube kanalima *Riječ Života* i *Bengt Wedemalm Ministries*.

PREPORUČAMO!!!

Bengt Wedemalm - U SLUŽBI NJEGOVA VELIČANSTVA

Ova je knjiga zapis uzbudljivih iskustava putujućeg službenika koji hrabro i beskompromisno nosi poruku pomirenja s Bogom. Njegova služba usmjerena je na mjesta koja nisu dotaknuta Evanđeljem i prema ljudima koji nisu upoznali Isusa Krista.

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com

e-mail: okknjizara@gmail.com

tel. 01/6159-068

OTKRIĆE SVITAKA S MRTVOG MORA OTKRIVA NOVE DETALJE O NAJNRANIJIM PRIJEVODIMA BIBLIJE

Sitni ulomci malih proroka na grčkom pokazuju da su prepisivači prilagođavali tekstove na sličan način našim suvremenim verzijama.

Izraelski istraživači i arheolozi otkrili su u ožujku 2021. godine nekoliko revolucionarnih otkrića, uključujući desetke biblijskih fragmenata svitaka koji predstavljaju prve novootkrivene svitke s Mrtvog mora u više od pola stoljeća.

Svici s Mrtvog mora sadrže neke od najranijih poznatih židovskih vjerskih dokumenata, uključujući biblijske tekstove, koji datiraju od trećeg stoljeća prije Krista do drugog stoljeća poslije Krista. Rukopisi su prvi put pronađeni neposredno nakon Drugog svjetskog rata u pećinama u blizini Kumrana i Judejske pustinje. Čak i početni pregled novih fragmenata - koji će se analizirati i proučiti godinama kasnije - nudi neke uzbudljive zaključke o tome kako su najraniji biblijski tekstovi prevedeni i prilagođeni na način poput našeg.

Do otkrića dolazi u vrijeme kada je potražnja za antikvitetima naglo skočila, što je potaknulo pljačku i krivotvorenje u posljednjih nekoliko godina jer se bogati kolekcionari nadaju da će nabaviti sve preostale dijelove neprocjenjivih svitaka.

Počevši od 2002. godine, pojavili su se brojni fragmenti "Svitka s Mrtvog mora" koji su se široko objavljivali sa sumnjivim pričama o podrijetlu. Nakon niza ilegalnih pokušaja pribavljanja artefakata i svitaka, izraelska uprava za antikvitetu provela je niz arheoloških istraživanja kako bi preispitala unutrašnjost špilja duž litica Judejske pustinje.

Počevši od 2017. godine, njezini su istraživači otkrili dvadesetak komada svitaka, svaki promjera samo nekoliko centimetara, iz takozvane Špilje užasa blizu zapadne obale Mrtvog mora. To je mjesto na kojem se vjerovalo da su se pobunjenici skrivali tijekom ustanka koji je predvodio Simon bar Kohba protiv Rimskog carstva 133-136. godine. Ime je dobio po otkriću 40 tijela tijekom početnih iskopavanja desetljećima prije.

Za razliku od većine svitaka s Mrtvog mora, koji su napisani na hebrejskom i aramejskom, ulomci iz špilje užasa sadrže grčka slova. Znanstvenici su utvrdili da potječu iz grčkog prijevoda Knjige dvanaestorice na hebrejskom, što mnogi kršćani nazivaju Malim prorocima.

Posao rekonstrukcije izvornog dokumenta sličan je pokušaju sastavljanja slagalice od tisuću zagonetki sa samo šačicom komada. Najveći ulomak sadrži dijelove Zaharije 8:16,17, a neki manji dijelovi identificirani su kao Nahum 1:5,6. Čini se da su ti komadi povezani s drugim prethodno otkrivenim ulomcima iz iste špilje uz drevni klanac Nahal Hever i bili su dio jednog velikog svitka uključujući sve manje proroke.

Tekst potječe iz najstarijeg fizičkog svitka grčke Biblije koju imamo, ali vjerojatno predstavlja razvoj ili reviziju standardnog grčkog prijevoda - koji se često naziva Septuaginta, LXX ili starogrčki.

Dvije karakteristike koje su prvi put pronađene u ovom starogrčkom prijevodu na izvanredan način odgovaraju našoj modernoj engleskoj Bibliji. Prvo, novootkriveni dijelovi pokazuju poseban tretman za četiri slova Božjeg imena, Tetragrammaton (vidi Izlazak 3:14-15). Umjesto da se ime prevede na tipičan način grčkom riječi *Kyrios*, Božje ime predstavljeno je hebrejskim

slovima napisanim zdesna na lijevo. To bi bilo slično kao da koristimo hebrejska slova (יהוה) (YHWH) ili možda latinsko *DOMINUS* usred engleske rečenice.

Ova je reprezentacija značajna jer se upotreba specijaliziranih znakova za božansko ime prenijela i u naše moderne Biblije. Većina engleskih Biblija predstavlja ime kao "GOSPODAR" malim slovima, umjesto da predstavlja njegov navodni izgovor Jahve, kako mnogi znanstvenici predlažu. Ova zamjena slijedi drevnu tradiciju čitanja Adonaj, hebrejske riječi koja znači "Gospodin", ili čak *HaShem* "Ime", umjesto predstavljanja Božjeg imena prema njegovu zvuku.

Štoviše, natpisi Božjeg imena nisu tipični za većinu drugih hebrejskih rukopisa Svitaka s Mrtvog mora. To je još starije pismo, ponekad nazvano Paleo-hebrejsko, koje je uglavnom napušteno u svakodnevnom pisanju tijekom drugog hramskog razdoblja. Zamislite to kao razliku između našeg modernog latinskog slova i kaligrafskog frakturnog ili gotičkog pisma, ili možda čak poput grčkih slova. Stavljanje ovih prikaza u prevedeni tekst pruža tuđice u pisanju i vrstu pijeteta prema jedinstvenosti imena.

Druga korelacija koju nalazimo u novim fragmentima dokaz je mijenjanja riječi radi pokušaja poboljšanja novog prijevoda. Svitak Manjih proroka predstavlja reviziju starijeg grčkog prijevoda hebrejske Biblije.

Izvornu verziju naširoko su koristili Židovi koji su govorili grčki jezik u prvom stoljeću u cijelom mediteranskom svijetu, no u jednom je trenutku novi prijevod postao opravdan. Za Zahariju 8:17, starogrčki je preveo prvu riječ u hebrejskom tekstu (אֱלֹהִים) kao distribucijski izraz koji znači "jedni drugima, drugi", što je stavljeno na kraj, slično svakoj većoj engleskoj verziji. Na primjer, NIV kaže: "Ne spletkariti zlo jedno protiv drugog."

U novom ulomku isti je izraz preveden drugom grčkom riječi na početku. Koristeći međulinijski pristup - pronalaženje odgovarajuće riječi bez uzimanja u obzir konteksta njezine uporabe - stih počinje predstavljanjem iste hebrejske riječi kao "čovjek". On čini doslovan prijevod: "Što se tiče čovjeka, nemoj spletkariti zlo protiv svog bližnjega u svom srcu."

Čini se da naponi da se Biblija točno prevede na zajedničke jezike datiraju od naših najranijih tekstualnih dokaza o Svetom pismu. Ipak, ta razlika anticipira različita moderna mišljenja o tome kako najbolje predstaviti Božju riječ na našem narodnom jeziku.

Ovi će tekstovi nedvojbeno pokrenuti niz istraživanja u godinama koje dolaze, a druge će se značajke možda otkriti multi spektralnim slikanjem i digitalnim povećanjem. Kao biblijski učenjak, mogu zamisliti te drevne čitatelje kako nastoje prevesti Hebrejsko pismo koje čitamo danas, a zatim nositi te smislene tekstove u najmračnije trenutke svoje povijesti kako bi im pomogli da bolje razumiju Boga i svoj svijet.

Naša povezanost s tim ljudima kroz ovaj drevni tekst - koji je sada donekle izložen u sitnim komadima - pokazuje duboku ljudsku želju za traženjem Boga, osobito u našim trenucima najvećeg iskušenja i neizvjesnosti.

Chip Hardy je izvanredni je profesor starozavjetnih i semitskih jezika na Jugoistočnom baptističkom bogoslovnom sjemeništu i autor *Egzegetskih dragulja s biblijskog hebrejskog: Osvježavajući vodič za gramatiku i tumačenje*.

ABRAHAMOVA VJERA

AUTOR: Petar Fabijanić, Pula

“Kad nije bilo nade (da će dobiti djecu), Abraham je u nadi povjerovao. I postao je otac mnogim narodima prema onome što mu je rečeno: »Brojni će biti tvoji potomci«. Abraham je dobro znao da je prošao dob kada može imati djecu jer je imao skoro stotinu godina. Znao je isto tako da Sara ne može rađati, ali nije mu oslabjela vjera. Čekao je da Bog ispuni svoje obećanje i nije sumnjao u nevjeri, nego se ojačao vjerom pa je hvalio Boga. Bio je potpuno uvjeren da Bog može ispuniti ono što je obećao. Zato se »njegova vjera uračunala kao pravednost«. No to što piše »uračunala mu se« ne piše samo za njega nego i za nas. Naša će vjera biti prihvaćena da nas opravda pred Bogom. To će se dogoditi nama koji vjerujemo u Boga koji je uskrisio od mrtvih našega Gospodina Isusa. On je predan da umre za naše grijeha, a uskrsnuo je radi našeg opravdanja.”

Rimljanima 4:18-25 (SHP)

Ova poduka vjere može nam govoriti veoma snažno u vremenima kada “nada kopni”. Vjera o kojoj se govori je iskušana, proživljena, testirana i dokazana djelotvornom. Vjerujem da bi ozbiljni tražitelji istine trebali preispitati svoje duhovne izvore. Provjeriti njihovu autentičnost, primjenjivost i trajnost i na osnovi određenih činjenica postaviti svoj duhovni kompas.

Proučimo nekoliko objektivnih činjenica koje trebamo da bi nam navedeni biblijski tekst bio više od same narodne ili vjerske priče:

1. Abrahamovo postojanje - nitko ne može reći da je našao njegove kosti ili komad odjeće ili neki zapis. No, ipak tri velike svjetske religije (međusobno antagonistične u mnogim područjima) smatraju Abrahama svojim patrijarhom. Na temelju nekih istraživanja živio je između 2150-1975 g.p.n.e. u gradu Uru u današnjem južnom Iraku. Od tamo je otišao prema Kanaanu, današnjem modernom Izraelu i Palestini. Iako njegov život ne možemo preciznije odrediti, na temelju široke rasprostranjenosti “legende” o Abrahamu moramo zaključiti da je taj čovjek postojao. U povijesnim istraživanjima moramo se držati određenih načela od kojih je jedno od njih: mnogostruko spominjanje određene osobe ili događaja u različitim kulturama, što je slučaj sa Abrahamom.

2. Abrahamov utjecaj - veliki narodi poput Židova ili Arapa smatraju se Abrahamovim potomcima; to nam govori o utjecaju ovog čovjeka.

3. Abrahamova ostavština - kao što smo i prije govorili da se povijest tumači na temelju nekih elemenata, jedan od njih je i ostavština. Ja živim u Puli koja je poznata po lijepoj i očuvanoj areni iz prvog stoljeća. Ona je materijalna ostavština jedne kulture i vremena. Kada se pitamo koja je Abrahamova ostavština nama, sa sigurnošću moramo otići na prvo “arheološko mjesto”, a to je Biblija. Tek kada dobro proučimo Biblijski izvještaj o Abrahamu moći ćemo razumjeti njegovu ostavštinu. I sada napokon dolazimo do teksta koji smo naveli na početku. Abrahamova baština je NJEGOVA VJERA. **Abrahamova vjera ne podrazumijeva**

4. Abrahamova vjera ne podrazumijeva **nužno vanjsku formu bogoštovlja, već ide u srž pobožnosti, a to je vjera ili pouzdanje u Boga.** bogoštovlja, već ide u srž pobožnosti, a to je vjera ili pouzdanje u Boga. Ako bi pitali ozbiljne biblijske učenjake o centralnoj temi

Nada nam je dostatna za neki kraći period, da nas osnaži ili podigne u trenutku slabosti, ali vjera nam je potrebna kako bi ostali postojani u životu i kako bi primili obećano.

priče o Abrahamu, vjerujem da bi svi zajedno trebali odgovoriti jednom riječju - VJERA. Njegova vjera ili pouzdanje u Boga imala je čvrsti temelj - obećanje. Na temelju te vjere on se izdigao iznad svojih suvremenika i postao ocem mnogih naroda (u koje definitivno trebamo uključiti sljedbenike velikih religija). I sada bi se definitivno trebalo pitati kako da to nasljedujem, kako da budem uspješan u vremenu u kojem živim i ostvarim želje koje imam u svojem srcu?

Uzmimo ovaj tekst kao ogledni primjerak tj. svjedočenje o tome kako živjeti vjeru kao Abraham:

OKOLNOSTI - nije bilo nade... (“Kad nije bilo nade (da će dobiti djecu)...”). Drugim riječima i on je sam bio na neki način odustao od toga da će ikada imati djecu.

BOG - iako je prakticirao nekakvu praotačku pobožnost, Abraham je u jednom trenutku doživio susret s Bogom koji mu je promijenio smjer života. U tom susretu je primio obećanje da će “postati ocem mnogih naroda”.

NADA - Budući da je obećanje bilo od Boga, on se ponovno počeo nadati da ipak ima šanse za njega. Abraham se ponovo počeo nadati...

VJERA - jedna od definicija nade je: “pozitivno iščekivanje budućih događaja”... Abraham više nije bio u beznađu, očaju ili ravnodušnosti u pogledu svojeg potomstva; imao je neko pozitivno očekivanje. Netko će reći: “Hm, pa imao sam i ja nadu pa sam se razočarao...”, to je istina, imao sam i ja sličnih iskustava. Ipak, njegova nada nije bila temeljena na fiktivnoj ideji, već na Božjem obećanju: “Abraham je u nadi povjerovao... prema onome što mu je rečeno”

Nada nam je dostatna za neki kraći period, da nas osnaži ili podigne u trenutku slabosti, ali vjera nam je potrebna kako bi ostali postojani u životu i kako bi **Nakon mnogih godina “čekanja u vjeri”, Abraham je primio ono što mu je obećano.**

NAGRADA - nakon mnogih godina “čekanja u vjeri”, Abraham je primio ono što mu je obećano. Biblijski nam izvještaj govori o nekoliko elemenata njegove vjere koja je bila temelj na kojem je gradio:

- Povjerovao je i nije sumnjao.
- Čekajući da Bog ispuni obećanje slavio je Boga.
- Dok je čekao... Abraham je slavio Boga zahvaljujući mu na djetetu koje još nije primio.
- Pravednost... Budući da je riječ primio vjerom, to je Bogu bilo ugodno i Bog ga je proglasio pravednim.

Abraham nije narodni mit, nadam se da smo to uspjeli raščistiti. Njegov život i vjera dani su nam kao primjer - svjedočanstvo koje nam garantira da ćemo, ako krenemo Abrahamovim stopama, primiti nagradu koju je i on primio.

Budi osoba nade koja očekuje pozitivne ishode u svojem životu. Vjerovati Bogu na riječ znači vjerom primiti Njegovo obećanje. Stajati na obećanju znači imati potpuno pouzdanje da je Bog

SLAVLJENJE - STIL ŽIVOTA

AUTOR: Vedran Ćurila, Varaždin

Još od postanka svijeta glazba je bila sastavni dio civilizacija. Od davnih su vremena ljudi koristili glazbu kao "lijek za dušu". Bog nam je dao pet osjetila od kojih je jedno sluh. Jasan je, stoga, značaj ljudskog shvaćanja stvari, okoline i percepcije kroz to osjetilo. Svaki narod, svako razdoblje, svaki povijesni događaj imao je svoj glazbeni kulturni izričaj. Glazba se razvijala na razne načine, u korak s intelektualnim i kulturnim napretkom civilizacije, a napose s općim razvojem čovječanstva. Danas, zahvaljujući globaliziranom društvu, imamo širu i jasniju sliku glazbene povijesti, spoznaju raznolikosti glazbenih instrumenata i stilova koji variraju od kulture do kulture. Došlo je do miješanja raznih stilova, što je rezultiralo novim pokretima i glazbenim smjerovima. Ono što je nekad bilo "in", danas to više nije. Nerijetko je neki stari glazbeni stil samo zbog toga bio i ismijavan. Najzanimljivije kod glazbe jest to da ona ne izumire, dok ima ljudi, bit će i glazbe. Glazba je svuda oko nas: u reklamama, u lokalima, na rođendanima, na vjenčanjima, na sprovodima, na ulicama, u crkvama. Zbog nje se razbijaju čaše, razdiru glasnice, vode ratovi, pomoću nje se uspavljaju djeca, opjevavaju nove i stare ljubavi ... Izgleda da ljudi zaista ne mogu bez tog stimulansa. Glazba kao da je, na neki način, usađena u naš DNK. S obzirom da je stimulans tijelu, trebala bi biti pomno birana od slušatelja.

Kao što postoje mnoge religije u svijetu i svaka od njih se u praksi razlikuje jedna od druge, tako se u njima razlikuje i glazbeni izričaj. U sivilu religijske i glazbene ponude galaksiju obasjava jedno svjetlo koje je toliko drugačije ali u isto vrijeme i neshvaćeno. To je glazba koja vodi u slavljenje i obožavanje Boga. Glazba kao i svaka druga, no ono što ju čini drugačijom je sam BOG, Stvoritelj svemira, koji je u središtu. Oni koji takvom glazbom dolaze Bogu, čine to "u duhu i istini".

"No dolazi vrijeme kada će istinski štovatelji štovati Oca u duhu i istini. Otac želi takve štovatelje. A to je vrijeme već došlo. Bog je duh. Tko njega štuje, mora to činiti u duhu i istini." (Ivan 4:23-24)

Mogli bismo na različite načine tumačiti ove stihove, no zasigurno, oni koji istinski mogu slaviti i obožavati Boga jesu oni koji su rođeni od Duha Božjega, oživljeni Duhom kroz nanovorođenje i koji su upoznali Istinu od Boga. Zato što poznaju Istinu Božje Riječi, pristupaju Bogu slijedeći upute i protokole slavljenja iz Svetog Pisma.

No dolazi vrijeme kada će istinski štovatelji štovati Oca u duhu i istini. Otac želi takve štovatelje. A to je vrijeme već došlo. Bog je duh. Tko njega štuje, mora to činiti u duhu i istini. Biblija, Ivan 4:23,24

Koliko god dobro i profesionalno zvučala interpretacija neke lijepe kršćanske pjesme, ne mora značiti da dira Božje srce, jer može biti samo naučena forma. Kad netko pjeva Bogu iz svog novorođenog duha, slaveći i obožavajući Boga "u duhu i istini" nastaje mjesto koje zovemo "oltar" ili "žrtvenik" slavljenja, atmosfera koju nazivamo pomazanjem, u kojoj nebo dotiče zemlju. Kada doista tako slavimo Boga to se pokaže i u našim životima.

Slavimo li Boga na tjelesan ili duševan način, takvi će nam biti i plodovi. Slavimo li Boga "u duhu i istini", tada će i naši plodovi biti od Duha Božjega: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, krotkost... (Galaćanima 5,22-23). Tko istinski slavi Boga može spremno i radosno prihvaćati i vršiti Božju Riječ i mijenjati se u skladu s njom. Teret lošeg dana, ljutnja, tuga i gorčina prelaze u osjećaj radosti, ljubavi, dobrote, praštanja, kada doista svoje srce izliješ Bogu u istinskom pjevanju, zahvaljivanju i obožavanju. Istinsko slavljenje mijenja osobu, a to je najbolji dokaz, odnosno mjerilo za ispravno ili krivo slavljenje.

Slavljenje Boga nije stvar osjećaja već stvar odluke, bez obzira na okolnosti. Isto tako odlučujemo kada ćemo ujutro ustati, što ćemo jesti i kada ćemo leći. Odlučimo li dati slavu Bogu, biramo da Bog bude s nama i da bude u središtu naših života, tada smo izabrali najbolje.

Psalam 22:4 kaže da *"Bog prebiva u Svetišću svog naroda"*. Zbog toga glazba ili pjesma nikada ne smiju biti središte ili svrha, Bog mora biti u središtu. Odlukom da pristupimo Bogu slaveći Njega, pozivamo Ga da dođe i prebiva među nama. Svrha i put svih ljudskih nastojanja i djela je da Bog bude među nama i da prebiva s nama.

Ako Bogu pjevamo: "Velik si" ili "Dobar si", On će se doista takvim i pokazati u našem životu. Stojimo li pred nekim "divom" u svom životu, uzvisujući Boga svojim pjevanjem, Bog će se pokazati veći od toga i lakše ćemo proći i nadvladati. To je poput dara, još bolje: poput pohvale. Kad te netko pohvali za nešto, to je motivacija da učinimo više i postanemo još bolji. Pohvala nam daje svojevrsan vjetar u leđa, čini da ustrajemo i da ponovimo to jednako dobro, ili čak još i bolje. Kada Bogu izražavamo pohvale i slavu pozivamo Ga da se uključi i da intervenira u našem životu, u onoj mjeri koliko Ga hvalimo i slavimo. To je poziv Bogu da ponovi djelo ljubavi ili dobrote u našim životima. Slavimo li Njega kao Iscjelitelja, pjevamo li pohvale, otvaramo put Bogu da djeluje u našem životu, i da doista bude naš Iscjelitelj. Veličajući Njegovu snagu, dobrotu i Njegova djela, vidjet ćemo još više Njegove snage, dobrote i djela među nama, jer: *"Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi."* (Ps 34:8)

I zato: *"Kušajte i vidite kako je dobar Gospodin: blago čovjeku koji se njemu utječe!"* (Ps 34:9)

OK KNJIŽARA nudi sadržaje za sve generacije!
Potražite na našim stranicama nešto za sebe,
prijatelje ili djecu. Odaberite knjigu, CD ili DVD
i promijenite svoj život... i to na bolje!

www.okknjizara.com e-mail: okknjizara@gmail.com

JOŠ JEDNA KNJIGA

AUTOR: Kristijan Cerin, Zagreb

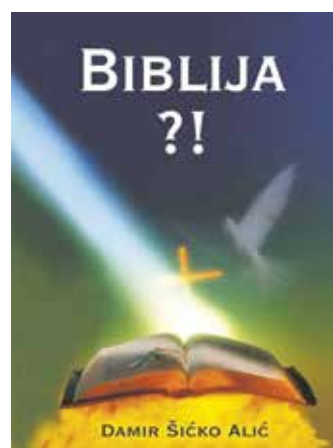
“Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ne, ni jedno slovo, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne ostvari.” Biblija, Matej 5:18

“Hajde, pročitat ću i tu knjigu, nije mene nikad bilo strah knjige. Pa još kao prvašić sam dobio nagradu knjižnice, a to se ne zaboravlja.” Na to sam pomislio kad mi je ta djevojka govorila o „živom Isusu“ koji se pojavio i obratio joj se u njezinoj sobi, baš kao što se događalo nekima u Bibliji. Ipak, odakle početi? Bio je prohladni Uskrs i nakon projekcije filma o Isusu u nekom kinu na zagrebačkoj Ilici dobio sam na poklon Lukino evanđelje, pa rekoh: “Ništa lakše, nije čak ni obimno štivo.” Godinama sam se upuštao u rasprave s vjernicima, objašnjavajući im da je to nužno “pisao čovjek”, da “su prijevodi loši”, da je “redakcija u Vatikanu”, ... ali ovaj put – svjedočanstvo te djevojke bilo mi je pravi izazov. Ne mogu s njom raspravljati ukoliko doista ne pročitam tu knjigu, pa i stvar je opće kulture, zar ne? “Progutao” sam evanđelje, kao gladan i žedan, te tražio još. Dobivši “mali plavi” Novi Zavjet – moglo bi se reći da je to postalo moje “dobro jutro”, “dobar dan” i “laku noć”: čitao sam, čitao i putem povjеровao. Zastao bih, začudio se nad samim sobom i nastavio. Znao sam zaspati s njim na grudima i postalo mi je to najdraže i najsvetije štivo. Sve mi je sad imalo smisla, sve je sjedalo na svoje mjesto; čudio sam se ljudima koji nisu vjerovali Isusu, kao da donedavno to nisam bio i ja. Sve mi se odjednom činilo tako jasnim, razložnim i istinitim. Ono što ne bih odmah razumio ostavljao sam za kasniji razgovor, pojašnjenje, istraživanje. Uživao sam, kao da sam nakon brodoloma isplivao na komadu daske na otok obilja. Imao sam dojam da ja čitam knjigu, a knjiga čita mene. Toj sam djevojci u tančine objašnjavao sve što me od zadnjeg čitanja fasciniralo, a ona me gledala u nevjerici i ponekad propitivala. Kao da sam tih dana živio u Kafarnaumu, Jeruzalemu ...sve se odigravalo kao pred mojim očima. Nakon Novog Zavjeta “navalio” sam na onaj svima znani “oštri i nemilosrdni” Stari Zavjet. No, on mi se pak činio kao dokaz Božje dobrote i strpljivosti. Židove sam počeo osjećati kao braću po tvrdoglavosti, lutanjima, ali i po zajedničkom Ocu. Da bismo ispravno mogli razumjeti Božju poruku važan je motiv s kojim smo krenuli u Njegovu riječ. Čitati razumom, i čitati potaknut i vođen Duhom, to su dvije različite inspiracije koje nužno završe dijametralno suprotnim učinkom.

Mene je vrijeme s Biblijom odmaralo, krijepilo, pokretalo, korilo, pozivalo na pokajanje, očišćenje, molitvu, akciju, svjedočenje drugima, da se spase. Nije u njoj bilo religioznih rituala, već poziv na duhovno buđenje i borbu. Uz Bibliju sam počeo čitati i knjige osobnih svjedočanstava, pouke ... ali sve je uvijek trebalo biti u skladu s Riječi, u cilju otkrivanja dubljeg značenja. Kada Bog kaže da je On sam - Riječ i da niti jedan “zarezić” neće propasti, već se ostvariti, razumiješ da to nikako nije “obična knjiga”, ili tek jedna od mnogih u nizu. Naše riječi u usporedbi s Božjom – slabe su i zavodljive ako nisu usklađene s vodstvom Duha i samom tom Riječju. Danas je puno ljudi koji se “grade” mudrima, pa i mladi su izloženi raznim “instant” savjetima na društvenim mrežama. Čudim se kojom lakoćom ih kršćani međusobno prisvajaju i razmjenjuju, jer su milozvučne čak i kad zapravo promoviraju sebičnost i samodopadnost. Život me naučio da je Biblija kao “lakmus papir” kojim sve provjeravam, kod sebe i kod drugih. Dok Bog poučava davanje, svjedočenje i Silu, spasenje cijele obitelji, pa i naroda, blagoslivljanje neprijatelja, svijet nam promovira “odbacivanje negativnih ljudi” i šareni hedonizam prepun “prava”. Svojoj djeci ne mogu pružiti bolji početak odnosa s Bogom od upoznavanja s poukama iz Biblije. Srećom, danas su nam uz slikovnice na raspolaganju i biblijski crtici, te crkvene službe za djecu. Kad sam se u svojoj crkvi uključio da pomognem u radu s djecom, svaka je biblijska lekcija za malene bila prvo meni na blagoslov, jer me iznova podsjećala koliko je to uzvišen poziv i koliko je Bog milostiv i strpljiv. Svaki se dio Biblije može uvijek iznova otkrivati, u nekom novom svjetlu. To je pravo čudo kad ti se u konkretnoj situaciji otkrije nešto novo o nečemu što si toliko puta čuo i mislio da razumiješ, ili čak živiš. Biblija nije samo da se čita ili sluša, već ju moraš živjeti, prema mjeri vjere, prema otkrivenju i pozivu odozgo. O tome se i radi, da bi u ovome svijetu bili svjetlo jedni drugima – neizostavna je ta Riječ, da nam kao svjetiljka vodi korak. Otvori Bibliju i ona će ti otkriti stanje tvog srca, i srce Boga koji bdije i pokazuje kojim putem ti je ići! Učini to bez straha! Meni se to već dosad višestruko isplatilo! Uvjerio sam se da je Biblija Božja riječ i da bez nje dalje nit’ mogu, nit’ želim.

PREPORUČAMO!!!

Damir Šićko Alić - **BIBLIJA**

Ova jednostavno napisana knjiga može biti pomoć svakome tko želi saznati osnovne činjenice o Bibliji. Namijenjena je za temeljno razumijevanje i pristup korištenju zapisima koji se nalaze u ovoj Svetoj knjizi. Biblija je knjiga za koju kažu da je najtiražnija knjiga na svijetu, stoga je izuzetno važno poznavati njenu svrhu i sadržaj. Višegodišnje istraživanje autora oblikovano je u formu malog i praktičnog udžbenika.

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com e-mail: okknjizara@gmail.com

tel. 01/6159-068

VJERONAUKE U ŠKOLAMA

AUTORICA: Ines Bojić, Zagreb

Nastava rimokatoličkog vjeronauka u hrvatskim školama, uvijek je aktualna tema, a dodatno se aktualizirala u vrijeme pandemije. Sukladno Ugovoru o suradnji na području odgoja i kulture koji je 1996. sklopila sa Svetom stolicom, Republika Hrvatska se pored ostalog obvezala da će, u sklopu školskoga plana i programa jamčiti nastavu katoličkoga vjeronauka u svim javnim osnovnim i srednjim školama i u predškolskim ustanovama, kao obveznoga predmeta za one koji ga izaberu. Pokušaji ocjene ustavnosti ovog Ugovora, ostali su bez rezultata, jer je u postupku pred Ustavnim sudom, utvrđeno da takva ocjena ne ulazi u nadležnost Ustavnog suda.

Međutim sve je to manje bitno od učinka koje ovaj Ugovor pokazuje u praksi, u odnosu na prava djece koja ne pohađaju nastavu vjeronauka, bilo iz razloga što njihovi roditelji nisu vjernici ili zato što su pripadnici neke druge vjere. Vjeronauk je izborni predmet, i to nije sporno. Onaj koji želi pohađati satove vjeronauka, odabrat će ih, a tko ih ne želi pohađati, neće ih odabrati, međutim, upravo zbog rimokatoličke većine koja pohađa ove satove, vjeronauk u brojnim školama ima status predmeta koji nadilazi uobičajene prilagodbe vezane uz izborni predmet.

Naime, u praksi se pokazalo da se unatoč izbornom karakteru ovog predmeta, vrlo često ne iznalaze načini kako bi se nastava vjeronauka uvrstila na početak ili kraj dnevnog rasporeda, već se, naprotiv, nastava iz navedenog izbornog predmeta nerijetko odvija u sredini dnevne satnice. Ovo ne bi predstavljalo problem da su djeca koja u vrijeme nastave vjeronauka imaju "prazan" sat adekvatno zbrinuta i da škole rade na razvoju potencijala djece koja ne pohađaju vjeronauk osiguravanjem zamjenskih sadržaja, no takav pristup nije uvijek praksa. Štoviše, čini se da je u 2020. godini, porastao broj pritužbi roditelja čija djeca ne pohađaju satove vjeronauka, jer djeci neke od škola nisu osigurale nikakav vid zamjenske nastave. Pravobraniteljica za djecu u svojem izvješću za 2020. godinu navodi: "Obraćali su nam se roditelji s prijavama da su djeca koja u školi ne pohađaju izborni vjeronauk prisiljena ili stavljena u položaj da zbog epidemioloških mjera moraju boraviti s drugim učenicima u razredu u kojem se održava vjeronauk zato što škola za njih nije osigurala alternativni sadržaj vjeronauku, niti ih na drugi način zbrinula za vrijeme nastave vjeronauka. O tim smo prijavama izvijestili MZO, upozorili na povredu prava djece i ponovili naše preporuke: da se prilikom izrade rasporeda sati vodi računa o djeci koja ne pohađaju vjeronauk, odnosno da nastava tog predmeta bude na početku ili kraju dnevnog rasporeda sati, a u slučaju kada to nije moguće, škola za to vrijeme treba primjereno zbrinuti djecu."

U istom izvješću, u poglavlju "Diskriminacija" se navodi: "To je osobito problem u nižim razredima osnovne škole jer bi djeca,

za vrijeme dok su drugi učenici na nastavi vjeronauka, sjedila na hodniku, šetala oko škole ili bi, ..., ipak sjedila na satu vjeronauka s ostalima. Zbog neodgovarajućeg organiziranja aktivnosti za učenike u vrijeme tog "slobodnog" sata neki bi roditelji svoju djecu, radi zaštite i sigurnosti, ipak upisali na vjeronauk, iako to isprva nisu namjeravali."

Unatoč preporukama Pravobraniteljice, prava djece koja ne pohađaju nastavu vjeronauka i dalje su narušena jer osim što su djeca bez nadzora, gube vrijeme na školskim hodnicima, nerijetko su i stigmatizirana. Nažalost, neka će djeca tokom školovanja izgubiti na desetke dragocjenih sati tijekom kojih su se mogla usavršavati u nekom obrazovnom ili vjerskom području, umjesto šetnje po školskim hodnicima ili dvorištu. Izlika za odsustvo alternativnih sadržaja u ovom trenutku je dakako pandemija, premda se ne radi nužno o covid pandemiji već o višestruko puta viđenoj pandemiji nemara većine koja unatoč postojanju Zakona o suzbijanju diskriminacije i praksi Europskog suda za ljudska prava na tu temu¹, pod okriljem vladajućeg establišmenta ne vidi potrebu raspored i školske aktivnosti prilagoditi manjini, a zašto i bi kada za takvo postupanje nema značajnijih posljedica. S druge pak strane, tome pomaže i stav onih roditelja koji se ne pritužuju na neravnotežan tretman već odlučuju djecu neovisno o svojim uvjerenjima uključiti u nastavu vjeronauka, vjerojatno zbog bojazni da podnošenje pritužbi može samo pogoršati situaciju i dodatno stigmatizirati djecu. Roditelji drugih vjeroispovijesti ili ateisti koji se ipak odluče pritužiti na postupanje škole mogu se obratiti Pravobraniteljici za djecu i pokrenuti sudski postupak protiv škole sukladno Zakonu o suzbijanju diskriminacije.

¹ U slučaju *Grzelak protiv Poljske* iz 2010. godine Europski sud za ljudska prava koji je utvrdio povredu Europske Konvencije u slučaju dječaka koji je bio jedini učenik u razredu koji nije pohađao nastavu vjeronauka, a koji je u vrijeme te nastave vrijeme provodio bez nadzora na školskom hodniku ili u knjižnici, dok istovremeno zahtjevima njegovih roditelja za organiziranje zamjenskih satova nije udovoljeno.

MLADI KRŠĆANI I SVIJET

AUTORICA: Sara Švigač, 17 god, Zagreb

Nismo stvoreni da bismo se uklopili u ovaj svijet, stvoreni smo da sjajimo kao svjetlo u tami.

Mislili da ćeš se složiti sa mnom kad kažem da je mladima izazovno živjeti kršćanski u ovome svijetu, očuvati svoju vjeru i biti svjetlo za Krista. Sve se vrti oko popularnosti i „savršenstva“. Upravo zbog te popularnosti koja je glavno mjerilo u svijetu neki mladi kršćani žele biti viđeni. Viđeni s popularnom, svjetskom ekipom. Zato pokušavaju sve da bi uspjeli u tome. Nose skupu, najmoderniju odjeću i obuću, stavljaju kojekakve objave na društvene mreže, slušaju cajke, postavljaju si nedostižne ciljeve što se tiče izgleda... I sve to samo zato da bi bili prihvaćeni. No je li Bog stvarno zamislio da tako reprezentiramo Krista? Nismo stvoreni da bismo se uklopili u ovaj svijet, stvoreni smo da sjajimo kao svjetlo u tami. Prepoznaješ li se možda u ovom opisu? Nastavi čitati i saznat ćeš kako ugoditi Bogu, a ne svijetu :).

Kad živimo posvećen život, rastemo duhovno i više se povezujemo s Ocem, razvijamo svoje samopouzdanje, gradimo svoj karakter. Biblija nas uči da nismo stvoreni da bismo ugodili sebi ili svijetu; stvoreni smo da ugodimo Bogu. Prva poslanica Solunjanima 4:7-8 kaže: *“Bog nas nije pozvao na nemoral, nego na svetost. Stoga, onaj tko odbacuje ovo učenje, ne odbacuje čovjeka, nego Boga koji vam je dao svoga Svetog Duha.”* Prema ovim stihovima mi smo sveti. I tako se moramo i ponašati. Moramo biti čisti i ponizni. I dok nas svijet privlači, trebamo se čvrsto držati Boga da ne otpadnemo. Pokoravajmo se Bogu, ponizimo se pred Njim i živimo po Njegovoj Riječi. Istina je da mi ne možemo u svojoj snazi živjeti ugodno Njemu; trebamo iz dana u dan pomoć Svetog Duha. On je obećanje koje nam je Isus dao. On je naš Zaštitnik, Branitelj, Savjetnik, Tješitelj ... Zato je važno prakticirati molitvu svaki dan, a molitva nije neka naučena formula, to je razgovor s Bogom. On nas posvećuje i čuva čistim od ovoga svijeta, zajedno s Božjom Riječi.

Kako danas možemo ugoditi Bogu?

Bogu možemo ugoditi na više načina:

Prvi je način da Mu vjerujemo. *“Bez vjere je nemoguće ugoditi Bogu. Jer, tko želi pristupiti Bogu, mora vjerovati da On postoji i da nagrađuje one koji ga traže.”* (Hebrejima 11:6)

Drugi način je da smo duhovno nastrojeni, tj. da ne žudimo

za svjetovnim stvarima nego da čeznemo za Njime. *“Kad čovjekovim mislima vlada tjelesna narav, ona ga vodi u smrt, ali ako njegovim mislima vlada Duh, on će imati život i mir. Čovjek čijim mislima upravlja njegova tjelesna narav, Božji je neprijatelj jer se ne pokorava Božjem zakonu, a i ne može mu se pokoravati. Oni koji su vođeni tjelesnom naravi ne mogu ugoditi Bogu.”* (Rimljanima 8:6-8)

Treći način je da Ga se bojimo. To nije loše. Bojati se Boga znači da imamo poštovanja prema Njemu i da Mu se pokoravamo. *“BOG uživa u ljudima koji ga poštuju, koji se u njegovu ljubav pouzdaju.”* (Psalam 147:11)

Četvrti način je da Ga slušamo i slijedimo Njegov primjer. *“Dok je Petar još govorio, zasjenio ih je sjajan oblak, a iz oblaka se začuo glas: »Ovo je moj ljubljani Sin s kojim sam potpuno zadovoljan. Njega slušajte!«* (Matej 17:5)

“Poštuj svog oca i svoju majku, da imaš dug život u zemlji koju ti daje tvoj BOG.” (Izlazak 20:12)

“Ne koristi ime svog BOGA za lažna obećanja jer BOG neće ostaviti nekažnjeno onoga tko tako zlorabi njegovo ime.” (Izlazak 20:7)

Možemo Mu ugoditi tako da ne lažemo. *“Tko se bavi prijevarom, u mom domu neće stanovati. Tko govori laži, pred mojim očima neće stajati.”* (Psalam 101:7)

Postoji još mnogo drugih načina na koje možemo ugoditi Bogu kao što je pomagati braći i sestrama te prijateljima u potrebi, kao i ljudima koje je Bog stavio na naš životni put. Bit svega jest da ljubimo Boga svaki dan, da ljubimo svoga bližnjega kao samoga sebe i da budemo Njegovi pravi sinovi, odnosno kćeri, i da to i svijet prepozna.

KOMUNIKACIJA S BOGOM

AUTOR: Filip Jelić, 17 god, Sisak

“Molite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se. Jer svaki, koji moli, prima; tko traži, nalazi; tko kuca, otvara mu se.” (Matej 7:7-8)

Molitva je otvorena komunikacija s Bogom. U Bibliji vidimo da je Isus nekada govorio učenicima, a danas govori nama. Važno je da imamo vjeru i budemo ustrajni u molitvi jer kroz komunikaciju primamo ono što Bog ima za nas. Komunikacijom dajemo ili primamo određene stvari i informacije. Komunicirati s Bogom možemo molitvom, slavljenjem, čitanjem Biblije... No, nije toliko važan način koliko je važno da naš duhovni čovjek ima stalnu i otvorenu komunikaciju s Bogom jer je ona važna za naš duhovni rast. Ako nema veze s Ocem, naš duhovni čovjek šuti. Veza s Ocem je ključ svega. Kroz molitvu ili razgovor s Bogom izražavamo emocije: ljutnju, radost, tugu, bol... Sve ono što potiskujemo u sebi, možemo predati Bogu. Ako želimo proboj u našem ili tuđem životu, ako želimo promjenu u našoj okolini, trebamo se spustiti na koljena. Biblija govori da je Isus na križ odnio sve što nas onečišćuje i učinio nas svetima kako bismo po Njemu imali izravan odnos s Ocem.

Vjerujem da zajednička molitva i slavljenje imaju još više snage jer smo zajedno u Duhu skupljeni pred Kristom. Rana crkva je izvrstan primjer za nas: *“Bili su ustrajni u učenju apostolskog nauka, zajedničkom životu, lomljenju kruha i molitvi.”* (Djela 2:42) Želim te ohrabriti da osnažiš svoju komunikaciju s Bogom, nadam se da će ova kratka poruka biti poticaj da gradiš odnos s Bogom!

kruhovi i ribe

Iz srca izvire blagostanje

AUTORICA: Gordana Horvat, Zagreb

“...Neki čovjek imao dva sina. I mlađi reče ocu: ‘Oče, daj mi dio imetka koji mi pripada’. I razdijeli im imanje. I nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, oputova u daleku zemlju i ondje rasu svoj imetak živeći razvratno.”

Biblija, Luka 15:11-13

Priča o razmetnom sinu je nadaleko poznata, a prije svega govori o toplini i ljubavi oca koji prihvaća svoga sina unatoč grijehu koji je ovaj počinio. Sin je zatražio svoje nasljedstvo prije vremena i dobio ga. U svojoj nezrelosti i nečistoći srca odlučio je otići od oca i živjeti razvratno, što ga je na kraju dovelo do toga da je potrošio sve. Posramljen se odlučio vratiti kući ne očekujući prihvaćanje od strane oca.

Sin je uvidio kakvu je pogrešku počinio, a otac je u svojoj očinskoj ljubavi bio presretan što mu se izgubljeni sin vratio, i prihvatio ga sa svim počastima. Priča je to o Božanskoj ljubavi i prihvaćanju od strane Boga Oca, ali to je i priča o tome kako upravljati onime što posjedujemo.

Kaže Riječ Božja: “A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život”. Snažne su to i tako istinite riječi. Sin iz ove biblijske priče očito nije imao dobre motive niti planove u svome srcu, nije čekao svoje vrijeme, već je bio nestrpljiv, nezreo, vođen raznim požudama srca. Uzeo je svoje nasljedstvo još za života oca i s njime nimalo mudro postupio. Predao se razvratu i potrošio sve, što ga je na kraju dovelo do razine siromaštva, nije mu ostalo ništa.

Naše financije i upravljanje njima uvijek trebaju biti vođene ispravnim motivima i čistim srcem. Iz srca izvire život, a život označava blagostanje svake vrste. Ukoliko su u srcu pohranjene krive stvari, neostvarene tjelesne želje, neriješena odbačenost, nesigurnost, strahovi, razne požude, samovolja i ostalo, sve to će utjecati na način kako osoba upravlja financijama.

Razmetni sin nije imao čisto srce i bio je vođen krivim stvarima. Da je imao ispravan motiv u srcu mogao je na svoje nasljedstvo

“A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život”

Biblija, Izreke 4:23

pričekati do vremena podjele, kada otac o tome odluči ili pošlje njegove smrti. Do tada je mogao pomagati ocu zajedno s bratom kako bi njihovo imanje napredovalo, a kada bi došlo vrijeme podjele primio bi svoj puno veći dio koji je mogao i nadalje umnažati.

Bogu je neizmerno stalo do naših financija, stalo mu je do toga gdje i kako trošimo novac i kako ga raspoređujemo, koji glas u tom pogledu slušamo. Naše srce je izvor života, tako kaže Biblija, i treba ga kontinuirano čistiti u kupelji Božje riječi, dopustiti Bogu da nas mijenja iznutra, da se naši stavovi usklade s Božjom riječi. Kako vjernici postupaju u skladu s Božjom riječi, tražeći Božje vodstvo u svemu, tako će se i stav prema upravljanju financijama mijenjati.

Došla sam k Isusu kao izgubljena ovčica, ranjena iznutra u svakom pogledu i s vrlo lošim navikama upravljanja financijama. Bila sam u dugovima i s neplaćenim računima, što je vrlo često bio rezultat življenja iznad vlastitih mogućnosti i nekontroliranog trošenja novca. Jedna od mojih prvih molitava je bila: “Bože očisti me i mijenjaj me”, koju sam kasnije pretočila i u: “Bože nauči me upravljati financijama, daj mi mudrosti u tome”. Kako je vrijeme prolazilo dobila sam otkrivenje važnosti davanja u crkvu Božju desetine od svih svojih prihoda. U tim počecima bila sam u dugu, prihod od plaće nije bio dovoljan da pokrije dugove. U toj napetoj financijskoj situaciji pomislila sam da možda ne trebam davati desetak. Tu misao sam pokušala potkrijepiti nekim stihom iz Biblije. Koliko god sam se trudila tražeći opravdanje, za to nisam našla niti jedan stih. Tada sam Bogu rekla: “Bože, davat ću ti deset posto od svih svojih prihoda, vjerujem da ćeš se ti pobrinuti za sve ostalo”. I tako je i bilo, Bog se pobrinuo za sve ostalo. Ni u najtežim trenucima nikada mi ništa nije nedostajalo, i kad se činilo da neće biti dovoljno, Bog je pružio svoju ruku i nadnaravno se pobrinuo za mene.

Danas itekako mudrije upravljam financijama, a moji računi su plaćeni na vrijeme, neki čak i prije roka. Da me netko upita kako sam iz tih značajnih dugova koji se nisu mogli samo tako otplatiti došla do toga da su financije posložene i da njima puno mudrije upravljam, ne znam, ali znam da je to bila nadnaravna Božja intervencija. Od trenutka kada sam odlučila davati desetak od svih svojih prihoda, pa čak i prinos, Bog je proviđao i vodio me na tom putu, mijenjao je moje srce i moje stavove, i još me uvijek mijenja.

Čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život... iz njega izvire sve naše blagostanje!

LIST “RIJEČ ŽIVOTA”

List “RIJEČ ŽIVOTA” je besplatni duhovni magazin u izdanju “Saveza Crkava Riječ Života” koji donosi raznolike teme i razmatra sadržaje na temelju biblijskog nauka. Vjerujemo da je Biblija Božja Riječ i stoga vrhovni autoritet za pitanja vjere.

Ukoliko želite primati ovaj list na svoju kućnu adresu možete nam se javiti i poslati podatke za dostavu poštom.

list.rjeczivota@gmail.com

NAJAVLJUJEMO: NOVI CIKLUS EMISIJA OD RUJNA

RIJEČ ŽIVOTA RIJEČ ŽIVOTA RIJEČ ŽIVOTA RIJEČ ŽIVOTA RIJEČ ŽIVOTA

TV EMISIJA “RIJEČ ŽIVOTA”

OTV OTVORENA TELEVIZIJA

ČETVRTAK 17.30 sati

SUBOTA 16.00 sati

GLAZBENA PREPORUKA

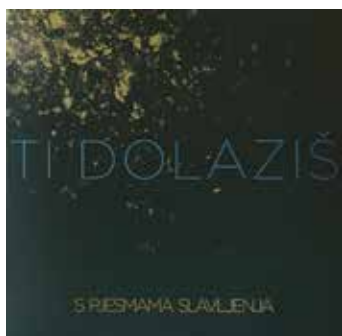
01. BOG I DANAS ČUDA ČINI
02. KOLIKA JE BOŽJA LJUBAV
03. U BOGU JE MOJA SNAGA
04. ODLUČIO SAM DA SLIJEDIM KRISTA
05. OSVANU JUTRO
06. PSALAM 91
07. DIVNO ZVUČI RIJEČ O KRISTU
08. DRAGI ISUSE, JA SAM ZAHVALAN
09. KAO KOŠUTA
10. NIŠTA NIJE PRETEŠKO ZA TEBE
11. PJEVAT ĆU GOSPODU SVOM
12. PJESMA SI TI

Album pod nazivom "Pjesma si Ti" je naš prvi tamburaški gospel projekt. Na albumu se nalazi 12 prekrasnih tradicionalnih kršćanskih pjesama prepunih radosti i slavljenja. Pjesme iz poznatih pokreta probuđenja, pune nade i radosti, nadahnute i rođene iz žive vjere u Boga, obučene su u poseban, topli domaći zvuk tamburice. Album je zaista jedinstven na tržištu duhovne glazbe jer pjesme izvode raznoliki muški i ženski vokali, a sve tamburaške instrumente odsvirala je samo jedna osoba.

Glazba i riječi ovih pjesama mogu biti važan sastojak za intimno vrijeme s Bogom, ali isto tako mogu povezati i trenutke zajedničkog slavlja u kršćanskom ozračju.

Iskoristite ovaj album kao priliku za poseban poklon nekome, posebno generacijama kojima je takav zvuk blizak.

Album je dostupan na CD i USB formatu.

01. VELIK SI BOG
02. TI DOLAZIŠ
03. SJETI SE JERIHONA
04. SILNI JA JESAM
05. JAHVE SEBAOT
06. TI ME PRIVUČI
07. DUŠE SVETI, DOĐI SAD
08. SVETA KRV
09. TI SI DOSTOJAN
10. POŠALJI PROBUĐENJE
11. ONOM KOJI SJEDI NA PRIJESTOLJU

Predstavljamo Vam autorski album tima za slavljenje "Riječ Života", Zagreb, prvi u potpuno vlastitoj produkciji. Sve pjesme na ovom albumu su plod osobnog odnosa i susreta s Bogom. Jedanaest pjesama domaćih autora uvest će vas u snažno slavljenje i obožavanje Boga.

01. KADA BOG GOVORI
02. BOŽIĆNI BLUES
03. TI SI MOĆAN
04. TEBE ČEKAM JA
05. PJESMA JANJETU
06. DOBAR SI
07. ALFA I OMEGA
08. BAPTIZO
09. STIJENA I ZAKLON
10. JEDINA (BONUS LJUBAVNA PJESMA)

Album **BAPTIZO** predstavlja duhovnu glazbu kao ljubavno iskustvo u odnosu na Boga, ali isto tako i zabavni izraz pjesama koje razveseljavaju i obogaćuju dušu. Uz devet pjesama duhovne tematike posebnost sadržaja ovog albuma čini i bonus ljubavna pjesma – JEDINA.

Komplet sadrži CD i USB stick.

iz srea
mi naviru
pjesme Kratju...

POSLEDNJA VREMENA

AUTORICA:

Snježana Budanec, Zagreb

*Žuri se cestom širokom
Prskaju misli prolaznosti
Otvora se knjiga Života
Zašarano je nečije ime*

*Diže se dim molitve
Otvora se nebo
Bode dušu mač Riječi
Srce izljeva pokajanje
Dižu se ruke
Saginje glava
Zatvaraju se oči
Pristupam k oltaru
žrtvom slavljenja*

*Krv se preljeva
Natapa moje biće
Utapam se u ljubavi
I ostavljam prolaznost
Držim se za ruku vječnosti
Svoje ima nalazim u knjizi živih*

*Krik se lomi nebom
Doziva ljude
na plovidbu
protiv velike struje
Posljednji je polazak*

*Ostaju samo
nezapečaćeni Duhom
Vrijeme potrošilo sav pijesak
Diže se oluja
Protresa se zemlja
Zrelo je polje
Gospodar dolazi
Sud je spreman
Dižu se mrtvaci
Čuje se jauk, plač i škrgut zubi*

*A mnoštvo
koje izbrojiti ne možeš
ulazi u veselje svoga Gospodara*

PONUĐA KNJIGA I GLAZBE

OK KNJIŽARA nudi sadržaje za sve generacije! Potražite na našim stranicama nešto za sebe, prijatelje ili djecu. Odaberite knjigu, CD ili DVD i promijenite svoj život... i to na bolje!

PREGLEDAJ KATALOG, PIŠI NAM, NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com e-mail: okknjizara@gmail.com

tel. 01/6159-068

DOBRO DOŠLI!

Zagreb

Vlaška 88/1 (Laginjina 11)
srijedom u 19
nedjeljom od 10 sati
tel. 2911 942

Sisak

Rimska 14 (Prva ulica)
nedjeljom od 10 sati
tel. 091 5582 518

Varaždin

Sajmište 12
subotom od 18 sati
tel. 095 9146 850

Pula

Keršovanijeva 23
srijedom od 19
nedjeljom od 10 sati
tel. 091 7342 496

Split

Šibenska 9
četvrtkom od 19
i nedjeljom od 10 sati
tel. 091 5001 214
u Šibeniku i Zadru (nazovite!)

Rijec Života
KRŠĆANSKI CENTAR

POSJETITE NAS!

U SKORO SVIM NAŠIM CENTRIMA OSIGURANO JE ČUVANJE I PROGRAM ZA DJECU

Rijec Života
KRŠĆANSKI CENTAR

DOBRO DOŠLI!

Osijek

Radićeva 19a
četvrtkom od 19
nedjeljom od 18 sati
tel. 097 7499 885

Bjelovar

A. Šenoe 24
subota od 18 sati
tel. 095 272 7774

Slavonski Brod

Stjepana Radića 104
nedjeljom od 18 sati
tel. 091 25 33 924

Dubrovnik

Čajkovića nova 3a
srijedom od 19
nedjeljom od 10 sati
tel. 091 515 8446

Križevci

Petra Preradovića 12
subotom od 19 sati
tel. 097 6145 124